

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 19 Octomvrie st. v.

N'are să mai treacă mult și ne vom afla în luna a treia dela timpul decând s'au început cursurile în scoalele noastre cu clase mai multe și în luna a doua, decând s'au început cursurile în scoalele elementare cu o clasă.

S'ar căde, ca singura grije a noastră să fie, ca toate scoalele aceste să funcționeze regulat, pentru-ca cei ce umblă în trînzele să se aleagă cu cunoștințele ce le vor fi de lipsă în viață.

Aceasta e și scopul pentru care se înființează scoalele, mici și mari, inferioare, medii și superioare. Fie care să găsească în trînzele cunoștințele, cu care are de gând să funcționeze în folosul societății, în al cărui mijloc voiesce să trăească.

Aceasta e și cauza, că Românul, care trebuie se poarte, alături cu compatriotul seu maghiar, toate sarcinile publice, bucuros își trage dela gură, ca, pe când compatriotul seu maghiar adună cunoștințe pe socoteala vistieriei comune, să susțină scoale dintr'un impozit privat, care trebuie singur să și-l impună pe deasupra celor ce și-l impune statul.

Românul o face aceasta bucuros. El, fără a troși mult, își vede singur de treabă, după ce vede că statul îi este părinte vitreg.

Și din darul „părintescului“ (*lucus a non lucendo*) guvern, părinte vitreg îi este Românului statul în țerile coroanei unguresci. Căci din vistieria statului, în care varsă și Românul asudoarea sa, pentru scoalele românesci nu se dă para frântă. Ba ce e și mai mult, nici cu banii sei, Românul nu și poate ridica scoale acolo, unde-i dă mâna și simte și trebuința de a le ridica.

Cu toate scăderile aceste asupra, Românul a făcut ce a făcut, și din „sărăcia“ sa, și-a sporit numărul scoalelor elementare cu miile și altele cu clase mai multe cu decile și sutele, ca să tăcem de gimnasia, scoale reale și de comerț.

Românul se familiarisase cu idea, că și în ceea-ce privesce instrucțiunea, este tratat drept străin în patria, în care l-a găsit compatriotul maghiar și cu care a apărât-o împreună, până când ambițiunea și lăcomia cavalerască, a dat-o preste cap și a făcut-o pradă Turcului. Românul credea: numai cunoștințe să și poată aduna, numai să se lumineze și civilizeze, ca nimenea să nu-i mai bage vină că e rămas înapoi. De celelalte greutăți... îi păsă și-i pasă, nici vorbă, dar' din cauza lor nu vrea să rămână înapoi. Și așa mai mult și-a bătut capul, cum se înainteze, de cum se colindeze pe la ușile guvernăntilor, ca să capete, ca compatriotul maghiar, ajutor din averea comună. Aceasta din urmă mai cu seamă de când a observat că și oamenii chiamați, din fruntea bisericilor se cam codesc; ba unii lucră pe un calapod cu guvernul.

Românul avea tot dreptul să și dică: din nechibzueala guvernului sînt silit a-mi

impune și împlini deosebite datorințe; sînt silit de stat a mă deosebi cu sarcinile de dînsul, și, după ce-i dau lui ce este al lui, să mai fac un stat în stat, ca să mă pot hrăni și eu intelectual, ca la timp de nevoie să-i pot da ajutor complet spre a pute subsista.

Un fel de nedreptate căreia Românul cu bună-seamă s'a supus *propter bonum pacis*, dar' în interesul țerii sale.

În timpuri când vine vre-o încercare grea asupra patriei, dacă cineva se îmbracă și înarmează dintre al seu, și se pune în serviciul țerii, de bună seamă că are drept să se bucure de preferență față cu aceia, care și împlinesc simpla datoria. În statul unguresc însă Românul, care și pregătesce dintr'al seu pe cetățenii de naționalitatea sa, pentru-ca să fie patrioți buni, nu numai că nu se bucură de nici o preferență, dar' este suspectat de tendențe vrăjmășesci față cu statul.

Dar' ce și mai vorbim de preferență?!

Am spus mai sus, că Românului în Ungaria nu și se dă voie să și mai ridice scoale pe banii sei proprii. Am vădut mai sus, că în scoalele, pe care Românul le susține în folosul statului din extrasudoarea sa, îl grămădesc cu o limbă de a statului, ca să nu poată învăța cum se cade ce-i trebuie lui pentru viață și pentru a fi un cetățean cum îl reclamă timpul de astăzi.

Oamenii necunosători de împregiurările noastre vor crede, că prin aceste s'a atins culmea nedreptății, aplicată din partea unui guvern poporului celui mai sincer în loialitatea cătră stat, cu toate că nu împărtășesc vederile guvernului.

Amăgire și ear' amăgire!

Guvernul prelîngă ignorarea legilor ce însuși le-a creat, ca să alunge dela instrucțiune pe învățătorii, ce Românul și și-a pregătit cu banii sei proprii, pretinde ca învățătorii români, dacă vor să rămână învățători, nu numai să scie limba maghiară, ci să scie și propune în limba maghiară copiilor români.

Cu alte cuvinte, Românul în statul constituțional și liberal al Ungariei nu mai are voie pe banii sei proprii de a ave în scoalele sale alți instructori, decât de acei obtruși de guvern.

Ar crede cineva că doar' cu atîta se mulțumesc guvernul.

Nu!

Ca nici într'un chip să nu mai putem fi siguri de instrucțiunea copiilor nostri, după trebuințele noastre, guvernul, fără mulți scrupuli, se duce și se așează unde îi place cu o școală de „stat“.

De trebuie sau de nu trebuie școala de stat, puțin îi pasă guvernului. Plătesc scump pe unul sau mai mulți învățători, chiar și unde nu e nici o perspectivă de a ave elevi în școala de stat. Învățătorii au să atragă copii, dacă dintr'alt loc nu, din scoalele regulate deja, în ținuturile noastre, din scoalele confesionale.

Părinților li se promit munți de aur: li se pune în perspectivă, că nu vor ave să mai plătească nimica pentru instrucțiunea copiilor lor; li se ascunde că vor să plătească în dare cuotă, din care să se susțină școala de stat, în unele locuri, oamenilor mai de frunte li se promit și bani, pentru-ca cu influența lor să lucre și să-i înduplece pe părinți să părăsească cu copiii lor scoalele confesionale și să și-i trimită în școala de stat, unde să învețe: *unguresce*.

Încet, cu încetul, vom ajunge încât cu banii nostri și cu averea noastră, nu numai că nu vom mai ave instrucțiune, ci pe banii nostri, copiii nostri vor fi lipșiți cu totul de cunoștințele necesare pentru viață și vor fi timpiti, învățând mecanic o limbă străină, pe care ear' nu o vor pute învăța cum se cade nici odată. Ear' dacă ar și învăța-o, nu se vor procopsi cu ea, pentru-că este o limbă, cu care, după-ce nu pot câștiga nicaiva comori de științe și cunoștințe, nu pot umbla cu ea nici atîta lume, câtă pot umbla cu limba românească.

În ori-ce stat, lucrul de căpetenie este, a produce cât mai harnici cetățeni. Statele moderne toate își bat capul cum să le înlesnească cetățenilor lor a ajunge de a fi instruiți.

La noi, după cum am vădut, e lumea întoarsă: cetățeni în număr de tot considerabil sînt împedecați dela instrucțiune de dragul unei limbi, care alte merite n'are decât că este maghiară. Dar' nu numai împedecați: sînt aproape excluși dela instrucțiune.

Este bine că căutăm să constatăm asemenea lucruri în public și să le facem cunoscute și celor ce nu le cunosc. Însă oare am făcut noi destul cu atîta?

Nici pentru noi, nici pentru stat, nu am făcut de ajuns, pentru-că pe cât îl cunoaștem din faptele lui pe guvernul actual, el n'are de gând să se oprească nici la cât vedem că a făcut și face, privitor la instrucțiune. Guvernul actual este pe calea cea mai bună, de dragul limbii maghiare, de a agita toată suflarea din țeară și de a nu-i da pace până când, (dacă ar fi cu puțință) dela Adria până la Marea-neagră, nu s'ar auți decât sunetele limbii maghiare.

Nouă Românilor însă, care sîntem vre-o trei milioane în țerile coroanei unguresci, ocârmuite de guvernul actual unguresc, ne-ar sta rău, dacă ne-am lăsa să ne tirască nisce fanatici fantasti pe terenul cel sterp al experimentelor cu filologia maghiară.

Instrucțiunea să ne fie aceea ce ne-a fost totdeauna, un mijloc serios cătră ținta culturii. Pe aceasta din urmă însă nu o putem nici confunda cu limba maghiară și nu o putem nici jertfi numai de dragul limbii maghiare. Și dacă am jertfit și jertfim pentru instrucțiune, să nu pregetăm, acum, când o vedem amenințată, a o și apăra.

Chiar după legea votată de dietă și sancționată de Rege ni se impune numai, ca în scolile noastre copiii să poată învăța limba maghiară, pe cât aceasta nu ar fi cu scădere pentru celelalte obiecte de învățămînt, mai importante; abusând însă de lege, ministerul începe a cere, ca învățătorii nostri să fie în stare a *preda în limba maghiară*, ear' inspectorii scolari, tot per abuzum, stăruie, ca ei să și predee.

Aceasta nu ni se poate cere: învățătorii scoalelor noastre confesionale sînt datorii a preda în limba maternă a copiilor și comunitățile bisericesti au dreptul de a alunga din școală pe învățătorul, care va îndrăsnî să predee fără de aprobarea lor în altă limbă, — și ele trebuie să se folosească, la nevoie, de acest drept, cerînd dela consistor destituirea învățătorului.

Vom vedea apoi, dacă consistoriile își vor înțelege pozițiunea.

„Pesti Napló“ aduce scirea, că ministerul de interne n'a aprobat impozitul votat de congregațiunea din Careii-mari drept contribuțiune în folosul reuniunii de „cultură“, ci admite numai, ca din contribuțiunile ridicate anume pentru scopuri de cultură să se poată subvenționa și reuniunea, însă rămînînd sumele la dispozițiunea autorităților publice.

Cestiunea naționalităților.

II.

„Dictatura parlamentară“ a dlui Coloman Tisza nu le-a folosit nimic Maghiarilor din Ardeal.

Domnul Béla Grünwald a făcut o călătorie prin Ardeal și s'a convins, că între Români maghiarismul nu se propagă cu lesnire, cu care d-sa îl propagă printre Slovaci. Pe când dl Coloman Tisza dispune de Ardeal ca de o pepinieră de „mameluci“, prin care-i impune țerii tot ceea-ce voiesce, Românii s'au organizat și lucrează neobosit pentru surparea temelilor statului ungar, ear' elementele maghiare risipite prin văile Carpaților sînt expuse la perire. Sate întregi s'au românizat în lipsă de destula îngrijire națională, ear' acum, după-ce s'a înființat reuniunea de „cultură“, în loc de un milion, precum se spera, s'au adunat abia câte-va mii de florini, și cu toate aceste s'a produs între naționalități o reacțiune atît de puternică, încât maghiarimea e cuprinsă de spaimă. Norocire numai, că clasa cultă română ea singură e organizată, ea singură urmează lupta, în vreme-ce masele poporului român stau la o parte, fiindcă nu înțeleg încă idea daco-românismului, nu sînt pătrunse de aspirațiunile clasei culte.

Aceasta e tesa emisă de „Pesti Napló“.

Recunoaștem și noi, că consecuențele „dictaturii parlamentare“ ori ale „tirăniei majorităților“ produse prin violență sînt și trebuie neapărat să fie fatale atît pentru noi, cât și mai ales pentru Maghiarii din Ardeal. Prin majoritatea, pe care și-o face mai ales din Ardeal, dl Tisza poate să dea tuturor impunerilor nelegiuite aparențele legalității, să ne impună contribuțiuni preste contribuțiuni, ca să și creeze și susțină aparatul de asupra, dar' tocmai prin aceea înăs-

spresee lupta de rasă, ear' accentuarea luptei de rase îndeosebi în Ardeal anume Maghiarilor le strică.

Este adevărat, că s'au romanisat pe ici pe colo Maghiarii risipiți printre Români. Contingentul acestor Maghiarii romanisati e însă atât de mic, încât nu merită să fie ținut în seamă în discuțiuni serioase. Sînt mai ales slugi, pe care domni de palmînturi le-au adus din Săcuime ori din alte ținuturi cu populație maghiară în ținuturi românești, poate chiar cu scopul de a-i maghiarisa pe Români. Declasați astfel ei s'au romanisat în virtutea legilor firesci, întocmai precum și Români risipiți printre Săcuiri ori prin alte ținuturi maghiare încetul cu încetul și-au părăsit portul, și-au uitat limba și n-au mai păstrat decât unele obiceiuri și „legea“ lor strămoșească. Deosebirea e numai, că Maghiarii încetul cu încetul s'au lăpădat de naționalitatea lor, în vreme-ce Români, ne-am de oameni mai conservatori, deși nu știu românește, se simt și astăzi Români și țin să fie socotiți între Români.

Nu intră însă în categoria aceasta Români, care știu prea bine românește, dar' nu fac parte din nici una din cele două biserici române. Sînt Români, cărora în timpurile grele li s'a impus confesiunea reformată ori cea catolică. Maghiarii merg prea departe, când vor să-i reclame și pe acestia, întocmai precum prea departe merg, când îi reclamă pe aceia, care nu știu românește, dar fac parte din o biserică română și se declară ei înșiși Români.

Mai ales în timpul celui din urmă secol Români au făcut atât în Ardeal, cât și pe șesul țării ungurești, progrese. Sînt sate, sînt chiar ținuturi întregi, care n'au fost românești, ear' astăzi au populație curat românească. Aceste progrese nu s'au făcut însă nici prin asimilarea elementelor neromâne, nici cu premeditare, ci numai în virtutea superiorității de rasă.

Ori-cât s'ar discuta la deal și la vale asupra originii noastre, noi Români mai ales în actualul secol am dovedit, că sîntem o rasă în toate privințele superioară față cu vecinii nostri. Treceam cu vederea bogăția obiceiurilor, a tradițiilor și a poeziei populare, trecem cu vederea calitățile trupesci și sufletesci, trecem cu vederea tot ceea ce-l face pe Român să se simtă mai presus de alții și are un farmec atractiv pentru elementele străine venite în atingere cu el, și ne mărginim a accentua două lucruri hotărîtoare în cea ce privește lupta de rasă: datele statistice oficiale dovedesc, că Românul resistă mai mult ca vecinii sei, afară de Ovrei, boalelor și îndeosebi și

celor epidemice, și că la Români mortalitatea copiilor e mai mică decât la alții.

În virtutea acestei superiorități de rasă s'au întins Români. S'au sporit și trebuia neapărat să alunge din apropierea lor în virtutea luptei pentru existență pe elementele mai puțin trainice.

Ar fi o adevărată nebunie din partea Maghiarilor, dac'ar voi să înăsprească această luptă.

Timp de vre-o cincisprezece ani, dela 1866 până pe la 1880, în urma boalelor epidemice, cum a fost cholera și angina, și în urma relei administrațiuni, Români au scădut parte prin mortalitate excesivă, parte mai ales prin emigrare preste Carpați. Încetul cu încetul însă ei s'au deprins cu nouele miserii, cam pe la 1880 au început ear' a se sporii și anul acesta, după socotelile noastre, sporul a fost mar-bine de un procent asupra populațiunii totale.

Consideră Maghiarii acest spor drept o calamitate pentru dînșii? Nu este în țeara aceasta destul loc pentru noi toți? Trebuie neapărat să piară unii, pentru-ca să poată trăi cei-lalți?

Dacă Maghiarii pun cestiunea astfel, atunci ei ne silesc să organizăm lupta de rasă, dacă ei dic „ori noi ori voi“, atunci nu ne rămâne nici nouă decât să dicem: Ba aici, pe pământul acesta numai noi!

În Europa însă astăzi cestiunea nu se mai pune așa, căci sporul populațiunii este merite pentru și sporul populațiunii în toate țările civilizate. Nu prin stîrpire reciprocă, ci prin emulațiune în producțiune trebuie să ne susținem, și e treaba guvernului, treaba claselor culte în genere, să caute îmbunătățirile cuvenite în lucrarea economică, pentru-ca copilul ce se nasec astăzi, să aibă mîne bucata de pîne.

Nu astfel înțeleg însă concetățenii nostri maghiarii rezolvarea luptei de rasă.

Din ți în ți Români tot mai mult simte, că el trebuie să lupte cu Maghiarul ocrotit de stat, pentru-ca să-i câștige pînea de toate zilele, că Maghiarul e dușmanul lui de moarte.

Acest simțimînt e ceea-ce le dă Românilor organizațiunea, de care concetățenii nostri Maghiarii s'au spăriat așa de mult.

Românul din Sătmar știe, că cel dela Csik-Sz.-Domokos și cel dela Orșova îl ajută în toate împregiurările, ear' dela Maghiar nu poate aștepta nici o bunăvoință. De aceea nu are nici el față cu vecinul lui Maghiar bunăvoință, pe care ar trebui s'o aibă, ba adese-ori are o înclinare foarte pronunțată de a-l păgubi.

Cu această înclinare foarte primejdioasă avem să ne luptăm noi, clasa cultă română, și pe aceasta s'au întemeiat „irredentiști“, când au emis idea unei lupte cu mijloace ascunse și pe cât de netrebnice, pe atât de primejdioase.

Țeranul român trăiește în bune relațiuni cu toți vecinii sei și mai ales cu cei maghiarii. Nu intră în relațiuni sociale cu ei, nu se încercese cu dînșii, nu ia parte la petrecerile și în genere la convenirile lor sociale, se isolează de ei, dar' dușman nu le este.

Cu totul alta e atitudinea săteanului român față cu clasa cultă Maghiară. Proprietarul Maghiar, maghiarul pus în funcțiune, maghiarul „cult“ e considerat de sătenii români drept un exploatare care trăiește din sudoarea niucitorului, fără-ca să dea ceva în schimb. Aversiunea pe care a produs-o „nobilimea“ maghiară în masele române, s'a păstrat până în ziua de astăzi. „Ungur“, în gura săteanului român, va să dică ceva foarte detestabil, dar' când dică „Ungur“, Românul înțelege în deosebi clasa cultă maghiară. Pe țeranul maghiar Românul îl detestă numai dacă spriginesce pe „cioflegarii“ nesățioși.

Și de aceea pozițiunea noastră, a clasei culte române, e cu mult mai grea decât cred ingenioșii dela „Pesti Napló“.

Poporul cere dela noi mai presus de toate să nu ne facem de lucru cu „Ungurii“, și nu din îndărătnicie ne izolăm noi față cu clasa cultă maghiară, ci pentru-că trebuie să cedăm presiunii masei.

Ne rezervăm a vorbi despre această presiune mai cu din adins.

Evenimentele din Peninsula-Balcanică.

Sciri mai noue:

Berlin, 28 Octomvrie n. După o scire din Londra, „Național Zeitung“ comunică că ambasadorul Angliei la Constantinopol ar fi primit instrucțiuni că dacă, la conferență, Rusia, Austria și Germania vor hotărî restabilirea statului *quo ante* în Rumelia, să se mărginească la un simplu protest. Dacă însă va vedea că această măsură ar cuprinde un pericol pentru viitor, atunci să stăruiască ca reformele prevădute în tratatul dela Berlin să fie realizate în Macedonia.

Niș, 28 Octomvrie n. Conferența încă nu s'a întrunit și totuși aici deja se consideră că lucrările ei nu vor avea nici un folos practic. Dacă principele Alexandru ar părăsi Rumelia, Bulgarii însă sprijiniți de comitetele panslaviste din Rusia nu vor da-o din mână fără rezistență. Ofițerii ruși cari au fost rechemăți, se vor înrola în corpurile de voluntari. Cei din Niș cred că ar fi cu neputință restabilirea statului *quo*

ante și că chiar restabilindu-se, pacea n'ar fi asigurată. Cu cât timpul pentru ținerea ședințelor conferenței se apropie mai mult, cu atât se apropie mai tare și oștirea sârbă de hotare.

Varna, 28 Octomvrie n. Sir Thornton nu a sosit încă la Constantinopol; el este așteptat din ți în ți din Petersburg, unde se știe că a fost înainte ambasador.

Se crede că conferența se va întruni pentru prima oară marția viitoare; mulți sînt încredințați însă că ea nu va putea lucra decât tocmai preste o săptămână dela această dată. S'au început deja negocierile preliminare între Poartă și puteri cu privire la obiectul conferenței.

Sgomotul răspândit cum-că Austria va cere la conferență o spornire de teritoriu pentru Sârbia, nu se confirmă. Mai mult creșterea trebuie dat scirii că Anglia va sprigini unirea.

Poarta a refuzat de a trata direct cu Bulgaria obiectând că această cestiune privește pe puteri. Bulgarii au oferit Turciei toate granițele putincioase pentru exacta plătire a tributului și pentru menținerea drepturilor Sultanului asupra Rumeliei.

Sofia, 28 Octomvrie n. Principele Alexandru ar fi declarat că dacă puterile nu vor recunoaște unirea, fi va fi cu neputință să împedec pe poporul bulgar de a îndeplini unirea prin forță.

Bulgarii continuă a întări frontiera Rumeliei dinspre Turcia.

Poarta a hotărît să trimită 25 batalioane în Epir.

Turcia a dobândit 800,000 livre sterlingi, garantate în veniturile drumului de fier din Asia-mică.

Sofia, 29 Octomvrie n. Situațiunea a devenit cam critică; e de mare trebuință ca conferența să se adune și să iee o hotărîre într'un sens sau în altul. Cu greu i-ar pute veni Bulgariei să-și țină armata toată eara pe picior de răsboiu; o asemenea stare de lucruri ar ruina-o cu desăvîrșire. Nu mai încape îndoială că în aceeași situație se află și Sârbia, care are o armată mult mai numeroasă încă pe picior de răsboiu.

Di Caraveloff pleacă mîne la fruntarii împreună cu ministrul afacerilor străine.

Astăzi au sosit 1800 oameni în Sofia; cu tot timpul cel reu și deși trupele au făcut un marș din cele mai grele, aspectul lor era destul de satisfăcător. Până acum 20,000 Bulgari se află la fruntaria Sârbiei.

Varna, 29 Octomvrie n. Se crede că conferența se va întruni Joia viitoare, în cercurile diplomatice se vorbește că lucrările conferenței vor merge foarte iute și că în 8—10 zile ele vor fi deplin terminate.

Sofia, 29 Octomvrie n. Scirile primite ați din Macedonia arată că pacea generală ar pute fi în noue primejdii, dacă puterile vor stabili *statul quo ante*. Nise comitete se pun în miș-

Foița „Tribunei.“

Un patron în Viena.

(Din viața de student.)

(Urmare și fine.)

Tinerii deși erau supărați pe Luțescu, totuși din complesanță cătră birtaș, care era și creditorul multora din ei, luară păharele lor cu bere în mână, și strigară cu toți:

„Să trăiască, să trăiască!“

„M-m-mulțumesc frumos“, răspuse acesta cu limba cam încurcată, — răsîmîndu-se de measă, — „mulțumesc, — sînt foarte măgulit. . . . Andreas! pune dinaintea fie-cărui domn câte o butelie de vin! Veți ierta dlor, să beau și eu în sănătatea d-voastre, și să ofer în onoarea patronului de astăzi, măcar câte un rînd de butelii de vin.“

„Uraa! Bravo!“ strigară toți.

„Ai vîdut! acum înțeleg eu speculațiunea lui Luțescu. Ce galantom pe spatele birtașului. Nu de geaba vrea să se facă avocat“, — șoptiră băieții între sine.

O baterie întregă de butelii era așezată pe measă. Păharele se umplură.

„Vivat dlor — beau — în sănătatea d-v.“ — dicse birtașul, ridicînd păharul și deșertîndu-l până în fund.“

„Bravo tată Wihle! Bravo!“ — strigară toți golînd păharele.

Începură acum toaste după toaste, ba pentru patron, ba pentru unul, ba pentru altul. Bateria de vin era golită, rămăsese numai câte un păhar de vin înaintea fie-cărui.

„Domnilor!“ — dicse atunci Luțescu sculîndu-se. „Vă rog să ridicați un poc al întru sănătatea amabilei soții a dlui Wihl!“

„Mulți ani! Vivat! Să trăiască!“ — strigară toți, deșertînd păharele.

„O, o! sînteți foarte amabili domnilor! Andreas! Vin! Dați-mi voi să vă mulțumesc în numele nevestei mele; Andreas! da adă odată vin! Să trăiți domnilor!“

Andreas sosi cu adoua baterie, și toți își umplură păharele și le goliră.

Începuseră băieții a fi în floribus, cum se dicse, cîntau, declamau, povestiau, glumiau, rideau și ridicau toaste. Era un tărăboiu de nu-ți mai aușiai cuvîntul.

„Fraților!“ — strigă atunci Onisie.

„Eată! earăși voiesce să vorbească metropolitul nostru, destul bre, cu cazaniile tale“ — strigară toți.

„Fraților!“ — strigă acesta mai departe, căutînd a întrece vuetul din salon, — „fraților, tineri sîntem, și așa de tineri nu ne mai întîlnim, căci —!“

„Dar' destul omule, nu buigui atîta!“

„Cer cuvîntul“

„Destul, destul, nu se poate!“

„Libertatea cuvîntului! Cer cuvîntul în cestiie de regulament!“ — strigă Onisie infuriat.

„Regulament în birt nu există!“

„Nu? Atunci să vă iee mii de milioane de draci și să . . .“ — strigă Onisie trîntînd o sudalmă lumească ce se potrivea puțin cu titula sa de metropolit, și într'un moment sări prin o fereastră afară, blăstîmînd intoleranța colegilor sei.

„A luat Exarchul tălpile în spate, lăsîndu-și turma sa credincioasă, dar' nu vă supărați, căci eu, Vodă, sînt eu voi și vă voi conduce pe căile cele bune“ — dicse Pamfil Dănescu, provocînd să deșerte toți câte un păhar în sănătatea obștescului divan.

„Dar' nu mai avem vin!“

„Domnilor“, dicse atunci Luțescu, ridicîndu-se de lîngă birtaș, pe care nu-l părăsise până atunci, „domnilor să bem acest păhar în sănătatea copilașilor d-lui Wihl.“

„Dar' n'am copii“, — dicse birtașul căscînd gura de uimire.

„Vei ave, dacă nu-i ai, vei ave de sigur! Ești încă verde ca stejarul. Domnilor, în sănătatea viitoare progetură a d-lui Wihl“, — dicse Luțescu cu o serioșitate admirabilă.

„A! A! Cum se poate? Sînteți foarte amabili domnilor! O! O! ce se va bucura nevasta mea, când va auși! Ce frumos o să fie! Mititeii tătuchi! Andreas! Domnilor, porunciți după plăcere! Andreas! ce vor porunci domni! . . . Mititeii tătuchii! A! A!“ — și-și frecă mîinile de bucurie, ca și când ar fi vîdut pe descendenții

sei înaintea sa, și ridea și săria în sus de bucurie.

De acum înainte îi trebuiau chelnerului de ce mîni, ca să poată aduce tot ce comandau tinerii nostri, mîncări și bîuturi de tot felul.

„Fraților, de acum beți, mîncăți și vă veseliți, căci eară este întînsă, vițelul este gras și șipurile pline. Mi-am împlinit promisiunea și v'am trîntit un patron cum nu s'a mai pomenit“, — dicse Luțescu cătră colegii sei.

„Cum nu s'a mai pomenit! Da! Admirăm tactica ta diplomatică; un patron grandios, fără să cheltuiesti o para, hoțule!“ răspuse ceilalți.

„N'are pricină, am să vă ved pe voi la rîndul vostru.“

Era spre zori de ziua; umbrele nopții începuseră a dispăre, și încetul cu încetul se ivia lumina zilei.

„Încă un canon băeți, și apoi sub chilote! căci altfel ne prinde ziua mare“, — strigă Teodoreanu.

„Da, da, încă un canon; tata Wihl trebuie să țină cu noi.“

„Dar' eu nu am în toată privința un canon, și nici nu i-am aușit de nume“, dicse Wihl.

„Ha, ha, ha! Tată Wihl! Canonul nu se bea nici nu se mîncă, este numai o îndeletnicire gimnastică, ce o facem după comanda lungului nostru colegă A. Pasere!“

„Va merge greu cu gimnastica“ — dicse Wihl, șovăind amețit de cantitatea beuturilor consumate, — „va merge greu.“

care cu scop de a favoriza aplicarea clausulelor tratatului de Berlin. Toate firele afacerii se țin la Sofia. Până acum nu s'a isbutit să se mențină liniștea, dar' nu e îndoială că dacă o soluțiune mulțumitoare pentru Bulgari nu va eși din negocierile angajate între puterile mari, Bulgaria, perțând influența sa asupra Macedoniei, va fi nedestoinică să oprească mișcarea macedoneană.

Răsboiul prin depeși între Belgrad și Sofia pare că a încetat. Fiecare așteaptă cu nerăbdare rezultatele conferenței. Ați se constată o vie descurajare în fața moliciunii diplomației; și nu s'ar simți aci decât o suprindere mediocră dacă divergențele de vederi și rezervele formulate de oare-cari puteri ar împedea întrunirea ambasadurilor.

S'au primit din St. Petersburg sciri bune cari spun că Țarul ar consimți să accepte pe prințul Alexandru ca guvernator al Rumeliei. Această scire merită confirmățiune.

Paris, 29 Octomvrie n. O depeșă din Petersburg constată că prințul Alexandru, cu toată făgăduința sa de a accepta cu totul hotărârile conferenței, urmează cu stăruință opera de unificare a Bulgariei cu Rumelia.

E teamă prin urmare că Austria nu-i va pute împedea pe Sârbi de a intra în Bulgaria.

„Constituționalul“ din Bucuresci scrie:

Tot ce se petrece dincolo de Dunăre, în aceste momente, ne interesează cu deosebire pe noi Români, cari prin pozițiunea geografică trebuie să avem un rol în cestiunea orientală. Este adevărat că privim evenimentele din Balcani cu liniște, dar' această liniște nu este neapăsarea.

Scim că Bulgarii, cu tot avântul dat de izbânda răsturnării guvernatorului Rumeliei, nu sînt în stare să-și asigure cu armele în mână programa lor unionistă. Se cunoaște simțământul celor trei împărați față cu acele evenimente. Se mai scie că agitațiunea din Sârbia este mai mult un calcul dinastic și că micul regat nu va fi în stare să resiste Turcilor. Cu toate acestea imprudențele poporațiunilor din Balcani pot produce încurcături, și este necesar a se ști cu siguranță tot ce se petrece la dîsele.

Nu ne îndoim că trăsăturile generale ale politicii românesce, în aceste turburări, trebuie să fie bine trase; dar' ori-ce eveniment nou impune oare-care modificări secundare în planul nostru de lucrare. Și pentru a face cu bună socoteală aceste modificări, guvern și țeară caută să cunoască cât mai sigur tot ce se sevăreșce la vecinii nostri de preste Dunăre.

Străinătatea ne observă și ne aprețiază. Puterea noastră militară și prudența cu care s'au condus afacerile exterioare sînt ținute mult în seamă în alte țeri. Marele țiar al Londrei „The Times“, într'un important articol din zilele trecute spunea: „Dacă ar izbucni răsboiul,

România, care în acest moment afectează de a nu juca nici un rol, ar da-bândi o însemnătate considerabilă, aproape decisivă.“

Dacă am putut câștiga, și cu drept cuvânt, această bună opiniune despre noi, datori sîntem să ne ținem la înălțimea acestei reputațiuni, — și ne vom pute ține dacă vom ști totdeauna bine tot ce se mișcă la vecinii nostri și vom calcula cu multă băgare de seamă.

Cât timp sînt sorți ca lucrurile să între în ordine, prin mijlocirea diplomatică a puterilor cari au subscris tractatul dela Berlin — și ar fi de dorit ca această mijlocire să izbutească — noi nu trebuie să ne amestecăm în nimic. Dacă însă Europa — ceea-ce este îndoios — va lăsa ca armele celor în cauză să hotărească de soartea lucrurilor din Balcani, atunci poate să fim siliți a ne amesteca și noi, pentru-ca echilibrul de preste Dunăre să nu ne strice în paguba statului român. Până atunci însă, va trebui să afirmăm, și prin graiu și prin purtarea noastră, dorința poporului român de a trăi în pace și de a contribui la menținerea păcii.

Nu avem să exprimăm nici entusiasm nici năcaz despre cele ce se petrec în statele vecine. Causale drepte au simpatia tuturor oamenilor cu minte. Mai presus însă de aceste simpatii, se nu uităm că avem și noi preste Dunăre interese mari, și că este o datorie de a îngrijii cu tot devotamentul de aceste interese.

Cronică.

Doispredece Ovrei expulsați din România. O depeșă dela Bucuresci publicată în nrul de ieri al țiarului nostru ne spune că guvernul României a expulsat doispredece Ovrei pentru motivul că aceia agitează în contra țerii. Eată ce ăce „Voința națională“ privitor la această expulsare:

„Am anunțat în numărul de ieri, că d-nii Isac Auerbach, Elias Schwarzfeld, M. Gaster, M. Rosenfeld, Josef Schwartz, Marcu Brociner, I. Bettelheim, Iul. Schein, Michel Aziel, I. Fior, T. Rubin și Armand Levy, toți străini, au fost invitați în virtutea art. 1 din legea asupra străinilor, să părăsească țeara. Prin această măsură, care, nu ne îndoim, va fi aprobată decâtă întreaga țeară, guvernul dovedește neștrămutata sa hotărîre de a lăsa cu cea mai mare asprime în agitațiile de tot felul pe cari o bandă de străini le urzesc pe pământul României în scopul de a turbura liniștea și a compromite siguranța statului român. Toți acești străini, fie ca pamphletari, fie ca instigatori de meserie, n'au făcut decât să calumnieze națiunea română în străinătate, să împingă pe israeliți la proteste prelungă puteri în contra unor persecuții imaginare, pe cari dinșii le-ar suferi pe ospitalierul pământ al Țerei-românesce.“

Din ajutorul de stat detras bisericii gr-or. s'au mai împărțit direct prin ministrul de culte și instrucțiune următorii frați în Christos: Ioachim Pinciu din Piștișul-mare cu 80 fl.; Nicolau Frateș din St.-Petru cu 50 fl.; Petru Perhaite cu 50 fl.; Ioachim Cerbician și Zaharie Muntean cu câte 80 fl.; Petru Duma

„La un băț, și fă cu dînsul cruci în aer — așa — mai repede — bravo!“

„Ha ha ha! ce drăcoși mai sînteți“ — țise Wihl — „ce am mai învățat la bătrînețe — trosce! am spart o lampă cu tactul — n'are a face, e țiuva mare. Cum? Mai repede? Ufff! nu mai pot — ploșc! și altă lampă! — Mă rog domnilor, ce joc e acesta?“

„Joc românesc, moștenit dela strămoși.“
„A! A! Dela strămoși! Frumos joc, n'am ce țice; ear' mă rog, se joacă el totdeauna pe mese, pe talgere și pe păhare?“
„Totdeauna! Altfel n'are haz.“
„Ai vățut! ai vățut! ce mai drăcoși erau strămoșii d-voastre! bre bre bre!“
„Ios băieți! *Finis coronat opus!*“ strigă A. Pasere.

Toți se deteră jos. Pe birtaș îl ridicară pe spate și-l puseră jos. Nu se mai putea mișca; obosit de lovirile tactului și amețit de beuturi, se lăsă pe un scaun și adormi pe loc forînd ca un urs.

„Băieți! mai bun birtaș nu găsiți de-ți căuta și cu lumina, deci vecinica lui pomenire!“

„Vecinica pomenire“ cântară toți în chor, și apoi se depărtară, care cum putu,

. . . lăsînd în urma lor
Câmpul luptei de amor.

T. V. Stefanelli.

din Techereu și George Guga din Valea-iei cu câte 50 fl. Ne mîngăiam cu aceea, că ignorarea cu desăvîrșire a concluderilor sinodale s'a făcut până acum tot numai decâtă o seamă de profeți. *

Ioan Roman. Trista scire s'a adevărit. Ieri s'au înmormântat unul dintre cei mai acțiivi și zeloși anteluptători pentru interesele naționale ale Românilor preste tot și ale celor din ținutul Făgărașului în special. Eată anunțul societății „Furnica“, pe care l'am primit cu posta de astăzi:

Direcțiunea societății „Furnica“ cassă de economii pe acțiuni în Făgăraș, cu cel mai profund regret aduce la cunoștința tuturor cunoscuților, că mult meritatul și neuitatul ei membru și vice-președinte, domnul Ioan Roman, avocat, după un morb greu de 6 săptămâni, a răposat ați la 3½ oare dimineața în etate de ani 53, după o activitate neobosită pe toate terenele vieții publice. Osămintele defunctului se vor înmormînta, dela locuinta sa, din piața, Vineri la 18/30 Octomvrie 3 oare d. m. în cimiterul gr. cat. român din loc. Fie-i țerina ușoară și memoria neuitată! Făgăraș, 17/29 Octomvrie 1885. *

Din Bistrița ni se scrie de dtdo 29 Octomvrie n.: Poporațiunea română de vr'o cățiva ani s'au sporit în orașul nostru. Toți Români, în frunte cu dl protopop Alexandru Silași și dl avocat Daniil Lică, ne-am luptat cu multe greutăți și am contribuit care cu cât am putut până ne-am putut clădi o școală corespunzătoare legilor. Școala e făcută din piatră cu 4 încăperi avînd intențiunea să deschidem două clase cu doi învățători. Nu ne-am putut ajunge însă scopul. Decum să putem salarisa doi învățători, dar' nici acestuia unul, pe care-l, avem nu-i putem plăti după merite. Copii obligați să cerceteze școala avem 135, fără de cei repețitori, cari sînt în număr de 45. Dintre acestia umblă la școala regulat 85, ear' ceialalți parte umblă la școli străine, parte rămîn acasă la părinți. — Astăzi s'a sîrbat cununia d-lui căpitan c. r. Ioan Curescu cu d-șoara Nina Cimbulea în biserică gr. cat. de aci. La cununia a luat parte mîi multă inteligență din loc. *

Convențiunea comercială cu România. În ministerul de comerț s'a ținut alaltă-ieri o conferență în cauza convențiunii comerciale cu România. La această conferență au participat sub prezidenția secretarului de stat Alexandru Matle-covics deputații camerelor comerciale din Brașov și Cluj și reprezentanții ministerelor interesate. Precum se aude scopul acestei conferențe a fost acela, ca guvernul să se orienteze asupra intereselor ardeleni, care ar fi să se iee în considerare în această cestiune. *

A 19 sinucidere în Cluj. Ieri dimineața s'a împușcat la Cluj, fiul avocatului Haller de acolo. Sinucisul a fost ascultător de drepturi în cursul al 4-lea. *

Maghiari săsiți. Sub acest titlu „Kolozsváry Közlöny“ scrie: „În Bistrița locuiesc mai mulți Sași cu nume curat maghiar, cari și-au răsucit numele lor în modul cel mai comic din forma lor maghiară. Astfel s'a făcut: din Selyei — Schelyei, din Szigeti — Szigeter, din Tóth — Thodt, din Gondos — Gondosch, din Gyeresi — Giereser, din Kiss — Kisch, din Lenárt — Lenuert, din Kőnczei — Kamzel.“ Remaghisare acum! *

DI. V. Alexandri, ministru plenipotențiar al României la Paris, a fost săptămîna aceasta câteva zile oaspele regelui și reginei României la Sinaia, de unde s'a rentors la Bucuresci.

Apel!

cătră publicul român.

Convinsă despre însemnătatea influenței, ce femeia are asupra creșterii morale, intelectuale și fizice a individului și prin urmare asupra progresului în cultură a popoarelor, asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român, a crețut a lucra cu efect mai vedit pentru realizarea scopurilor ce urmărește, dacă, prelungă lucrarea sa de până acum, îndreptată mai ales asupra cultivării sexului bărbătesc, va contribui și pentru înaintarea în cultură a femeii române.

Conduse de aceste vederi, adunările generale ale asociațiunii transilvane, ținute la Brașov, Orăștie și Gherla au decis înființarea unei școale superioare de fete cu internat, sub auspiciile acestei asociațiuni, cu scop ca fetele române să primească nu numai o creștere morală, intelectuală și fizică mai îngrijită, care și pe dîsele să le ridice la nivelul, la care se află adevărata femeie în țerile cele mai înaintate ale Europei, ci totodată să le facă să se simtă și să lucre întru toate ca adevărate fete ale poporului din al cărui sîn au eșit, ear' părinților să li se înlesnească lucrarea pentru educațiunea ficelor lor.

După planul de organizare adoptat, avînd a se face, prelungă predarea învățământului obicinuit în 8 clase, provisiune și pentru instrucțiunea în lucrările ce privesc mai aproape chîmarea femeii ca conducătoare a economiei casnice în 2 cursuri anuale complementare și pen-

tru internat, — suma de 40,000 fl. v. a., pusă de adunările generale la dispozițiunea comitetului pentru acest scop, s'a dovedit și s'a recunoscut și de adunările generale, că nu este de ajuns nici chiar pentru ridicarea edificiului școlar, care reclamă suma de 60,000 fl. v. a. Din acest motiv comitetul a fost îndrumat a cerca acoperirea lipsei prin colecte.

Considerînd însă că, afară de zidire care acum este aproape terminată, mai trebuiesc în internat și în școală mobilarul necesar și mijloace de învățămînt, acomodare cerințelor pedagogice, că sînt a se restitui fondului general al Asociațiunii anticipațiunile făcute, ca așa ea să fie pusă în pozițiune a întimpina, conform statutelor și alte trebuințe culturale ale poporului român, că este necesar a îngrijii de timpuriu de crearea resurselor necesare, cari, asigurînd funcționarea regulată și menținerea în înălțimea științei pedagogice a internatului și a școalei, să facă cu puțință reducerea cât mai însemnată a taxelor pentru internat și a didactrelor, crearea de locuri libere pentru fete mai sîrmene, și lărgirea institutului în direcțiunile, ce necesitatea va indica în viitor, — că suma, de care face trebuință, e cu mult mai considerabilă decât cea pusă la dispozițiune de adunările generale.

Comitetul Asociațiunii deci, voind a deschide școala superioară de fete cu începerea anului școl. 1886/7 și conformându-se concluderilor adunărilor generale amintite, deși cunoaște pe deplin multele sarcini, ce se impun poporului român, chiar și numai prin colectele de tot felul, totuși își ia voină a apela la spriginul material și moral al tuturor Românilor, pentru a pute duce la bun sfîrșit lucrul început. Făcînd aceasta, convinși sîntem, că nu este suflare românească, care, fiind vorba de înaintarea în cultură a poporului român prin cultivarea femeii române, să nu grăbească a contribui denarul sau pentru spriginirea Asociațiunii transilvane în susținerea unei instituțiuni, care întregului popor va servi de titlu pentru o legitimă mîndrie.

Binevoitorii spriginitori ai școalei superioare de fete, înființată de Asociațiunea transilvană, vor trimite ofertele lor la comitetul acesteia, în Sibiu, deadreptul, sau prin direcțiunile despărțemintelor Asociațiunii, sau prin bărbaiți de încredere, pe cari comitetul îi va designa.

Sumele întrate se vor cuita pe cale țiaristică, ear' numele dăruitorilor se vor păstra pentru eternă aducere aminte în analele școalei nou înființate.

Fie ca acest apel să afle deschise inimile tuturor Românilor, cari doresc înaintarea și mărirea neamului lor!

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 30 Octomvrie n. 1885.

Iacob Bologa m. p.,
vice-president.

Dr. D. P. Barcianu m. p.,
secretar al II-lea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 31 Octomvrie n. Secțiunea pentru externe a delegațiunii ungare. Apponyi interpelează pe ministrul de externe dacă între Austro-Ungaria, Germania și Rusia domnesce vre-o înțelegere deplină privitoare la regularea cestiunii balcanice, dacă Austro-Ungaria voiesce să apere interesele Sîrbiei? Szilágyi reflectănd la mesagiul de tron ținut cu prilegiul primirii delegațiunilor, cere desluciri cu privire la rapoartele Austro-Ungariei cu Germania și Rusia, cu priv irela modul și chipul restabilirii intenționate a statului *quo ante* în Balcani. Falk întrebă, dacă s'a luat cu Rusia aceeași învoală ca și cu Germania, dacă conferența din Constantinopol se va mărgini numai la cestiunea Rumeliei-de-Ost, dacă s'a luat o înțelegere între puteri cu privire la executarea hotărîrilor conferenței? Falk interpelează apoi privitor la stadiul în care se afla renouirea tratatului vamal cu Turcia? Ministrul de externe va răspunde în ședința ce se va întruni după ameați la 2 oare.

Paris, 31 Octomvrie n. O scire a țiarului „Tems“ țice, că Poarta a declarat, că ea va privi întrarea trupelor sîrbesci în Bulgaria drept *casus belli*.

Constantinopol, 31 Octomvrie n. În orașul de port Achiolu de lîngă Marea-neagră s'a întemplat o ciocnire între soldații bulgăresci și Greci, fiindcă cei din urmă au refuzat înrolarea lor în armata bulgară. Din amîndouă părțile mulți morți și răniți.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

- 21 Decembrie: Realitățile lui Ioan Moldovan din Sibiu, trib. de aci.
- 18 Noembrie: Se va da în arândă traficul mare de tutun Mezö-Kászón, decătră direcțiunea financiară din Sătmár.
- 16 Noembrie: Imobilele lui K. Izsák din Deva, decătră jud. cerc. de acolo.
- 21 Noembrie: Realitățile lui Iosif Szabó din Carii-mari, decătră jud. cerc. de acolo.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 30 Octomvrie. Grâu Hectolitru 74—80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30 sęcara 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.80, orđ 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.65 până fl. 2.25, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 5.4— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.50 până fl. 1.60, semēntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pasat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slăina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 50.— până fl. 52.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 1.0 până fl. 2.—, cânepa fl. 36.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.25, spiritul p. 100 L. 28 până 30 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 36 până 40 cr., carnea de berbec 20 până 26 cr., ouē 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 29 Octomvrie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 3.90; sęcara fl. 3.25 până fl. 3.40; orđul — până fl. —; ovėsul fl. 1.60 până fl. 1.75; cucuruzul fl. 2.50 până fl. 3.50; seminta de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitru fl. 12.— până fl. 14.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 3.75 până fl. 4.—; linte fl. — până fl. —; chiminul (sęcăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilogrami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 53.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slăina fl. 50.— până fl. 60.—; cânepa fl. 20.— până fl. 22.—; fēnul fl. 1.60 până fl. 2.—; săpunul 100 pucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 32 până 36 cr.; carnea de vițel 22 până 32 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 29 Octomvrie n s'a notat: unguresci bētrāni grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr. unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerānescă, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr.; transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., ingrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de māruri din Budapesta
dela 29 Octomvrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — până 74—79 Kilo fl. — până —, (lūngă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.55, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Sęcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.65. Orđ (nutreț) 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de alt soi fl. 5.60 până 5.65.

Rapița fl. 9.7/8 până 11.—; de Banat fl. 11.5/8 până 11.7/8. Mălaiu (unguresc): fl. 5.50 până 6.70.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.24 până 8.26 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.64 până 7.66. Sęcara (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. 5.49 până 5.51. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.47 până 5.48. Rapița (August—Septembrie) fl. 5.89 până 5.90. Spirit (brut) 100 L. fl. 25.75 până 26.—.

Bursa de Bucureși.

Cota oficială dela 29 Octomvrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vënd.	93.—
" Rur. conv. (6%)	"	87.—	"	87.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	247.—	"	252.—
Banca națională a Romāniei	"	1100.—	"	1130.—
Impr. oraș. Bucureși	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Act. de asig. Naționala	"	224.—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	89.1/4
Societ. const.	"	174.1/2	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Aur	"	—	"	10.80

Cursul pieței din Sibiu.

din 31 Octomvrie st. n. 1885.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.70	vënd.	8.75
Lire turcesci	"	11.10	"	11.15
Imperiali	"	10.10	"	10.15
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.23

Bursa de Budapesta

din 30 Octomvrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	98.90
" " hārtie " 4%	98.90
" " hārtie " 5%	90.85
Imprumutul căilor ferate ung.	148.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.26
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	108.75
Bonuri rurale ung.	103.75
" " cu cl. de sortare	103.75
" " bānățene-timșene	103.75
" " cu cl. de sortare	103.75
" " transilvane	102.—
" " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.75
Imprumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	121.25
Renta de hārtie austriacă	82.60
" " argint austriacă	82.80
" " aur austriacă	109.—
Losurile austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare	864.—
" " de credit ung.	288.—
" " austr.	284.30
Argintul	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni impērătesci	5.93
Napoleon-d'ori.	9.95
Mārci 100 imp. germāne	61.45
Londra 10 Livres sterlinge	125.20

Bursa de Viena

din 30 Octomvrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	98.85
" " hārtie " 4%	98.90
" " hārtie " 5%	90.90
Imprumutul căilor ferate ung.	148.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	103.75
" " bānățene-timșene	103.75
" " cu cl. de sortare	103.50
" " transilvane	101.75
" " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.70
Imprumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	121.—
Rentă de hārtie austriacă	82.40
" " argint austriacă	82.85
Rentă de aur austriacă	109.30
Losuri austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare	865.—
" " austr.	288.—
" " de credit ung.	284.80
Argintul	—
Galbeni impērătesci	5.93
Napoleon-d'ori.	9.93 1/2
Mārci 100 imp. germāne	61.50
Londra 10 Livres sterlinge	125.10

Nr. 2596/2886.

[203] 1

Publicațiune.

dreptul regal de cărciumărit al comunei Amnași pentru cărciuma din sat cu prețul exclamării de 500 fl. eară pentru cărciuma „din Hulă“ cu 250 fl. cu admiterea de oferte în scris provēdute cu vadiu de 10% se va da în arândă pre perioada de 3 ani începēnd din 1 Ianuarie 1886 până la finea lui Decembrie 1888 prin licitațiune publică în 7 Noembrie a. c., căl. nou la 9 oare a. m. în cancelaria pretorială unde se pot vedē și condițiunile speciale.

Mercurea, în 20 Octomvrie 1885.

Pretorul cercului.

Cea mai bună [188] 3

Hārtia de țigarete e veretabilul

LE HOUBLON

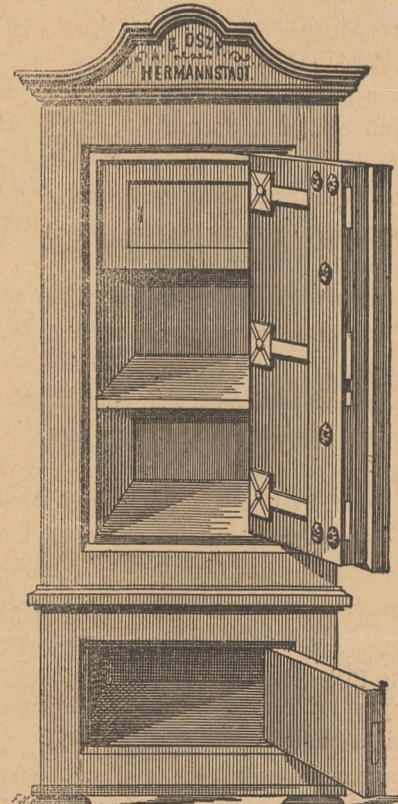
fabricat francez de GAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hārtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chemie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

17, rue Béranger, à PARIS

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot deschia numai de cum-pērători instruiți,

de diferite forme și mărimi,

cu prețuri mai eține decăt fabricatele de acest soi ale altor fabrici.

Cassele se pot vedē în localul fabriciei

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevērim prin aceasta, că cassa de documente duplă sigură în contra focului și a spargerii provēdută cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestuire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelūngă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor locasiune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevēresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (fnalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provēdute cu nou perfecționat lăcat american de împus și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subserisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

A aparut: **A doua edițiune din**

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1886.

Anul I.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc. — Chronologie pe anul 1886. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Timbrele. — Sfaturile Părintelui Serafim de Ioan Slavici. — Sfaturi practice pentru cari au să vëndă sau să cumpere. — Fēnațele și cultura lor de D. Comșa. — Trifon hābăucul, poveste de I. Pop Reteganul. — Poesii (Scrisoare cătră un bētrān de A. Vlahuța; Ce te legeni codrule și La mijloc de codru des, de Mihail Eminescu; Ultimul dor de Miron Pompiliu; La șeđtoare de Valeria St. Micle; Doine populare cul. de J. Muntean; Satiră populară de S. Florian Marian; Epitaf de Th. Șerbănescu.) — Anecdote (Blăstēmul de mamă; Țiganul avocat.) — Tīrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și Romānia.

Vēndătorilor se dă un rabat de 20%.

Institut tipografic,

societate pe acții în Sibiu.

[185] 3